

[Ministeren for skatter og afgifter.]

nr. 757 af december 1975 om det lokale ligningsvæsen, afgivet af et af finansministeren den 6. december 1972 nedsat udvalg.

I betænkningen stilles der forslag om, at et grundlæggende træk i en ny ligningsordning bør være, at ligningsarbejdet udføres i én arbejdsgang og ikke som nu, hvor ligningen foretages i to instanser med en foreløbig ansættelse i ligningskommissionen og en endelig ansættelse i skatterådet, der tillige er 1. klageinstans. Det foreslås, at ligningen i hvert fald indtil videre må ske i kommunal regie. Skatterådets opgave begrænses til funktion som klageorgan for ligningskommissionens ansættelser.

Betænkningen forudsætter, at der fortsat sikres staten afgørende indflydelse på ligningen.

Den nuværende ligningsstruktur bygger på statsskatteoven af 1922, hvorefter skatteligningen foretages ved samvirke mellem de kommunale myndigheder og skatterådene. De kommunale ligningsmyndigheder foretager den foreløbige prøvelse inden den 15. juli i året efter indkomståret, og skatterådene foretager den endelige prøvelse af selvangivelserne og klagebehandlingen i tilslutning hertil inden den 31. marts det andet år efter indkomståret. Jeg tillader mig for så vidt angår ligningsvæsenets nuværende opbygning at henvise til bemærkningerne til forslaget. Udviklingen i skattesystemet har medført, at statsskatteovens forudsætning om, at de lignende myndigheder selv foretager prøvelsen af de indkomne selvangivelser og skatteansættelser, ikke har kunnet holde stik.

Hovedvægten i selve ligningsopgaven er efterhånden blevet forskudt fra overvejende skønsmæssige ansættelser til en mere revisionsmæssig prøvelse af selvangivelserne.

I forbindelse med kommunalreformen skete der en reduktion af kommunernes og skattekredsenes antal og dermed en væsentlig forøgelse af de enkelte kommuners og skattekredses indbyggertal. Det har bevirket, at lokal-kendskabet til den enkelte skatteydere økonomiske forhold, der oprindeligt var af væsentlig betydning for ansættelsesarbejdet, er blevet begrænset. Endvidere er der specielt i forbindelse med kildeskattens indførelse pålagt de kommunale ligningsmyndigheder meget betydelige opgaver. Også skatterådernes opgaver er blevet udvidet, dels med ligningen i første instans af aktieselskaber, dels med opgaver i forbindelse med dødsbøbeskatningen. Såvel de kommunale

ligningsmyndigheder som skatterådene har derfor i vidt omfang måttet have bistand til lønnet medhjælp til at foretage det forberedende sekretariatsarbejde. Der er således i dag i kommunerne en mere eller mindre udbygget administration som bistand ved ligningsarbejdet.

Udviklingen i ligningsarbejdet med de stærkt forøgede krav til de lignende myndigheder har ført med sig, at det ikke har været muligt fuldt ud at opretholde statsskatteovens princip, hvorefter selvangivelsesmateriale underkastes to særskilte behandlinger ved to uafhængige ligningsorganer. Under den nuværende ordning er det endvidere ofte de samme personer, der medvirker ved ligningen, og som efterfølgende deltager i klagebehandlingen ved skatterådet.

Regeringen finder det på denne baggrund påkrævet, at der gennemføres en ændring og modernisering af reglerne for det lokale ligningsvæsenes arbejde.

Efter forslaget skal den kommunale ligningsmyndighed foretage skatteansættelser både for personer og for selskaber og skal have afsluttet dette arbejde inden den 31. december i året efter indkomståret. Hvad angår dødsbøbeskatningen, der i dag er henlagt til skatterådene, har jeg bedt en arbejdsgruppe med statslige og kommunale repræsentanter om at fremkomme med forslag om, hvor denne beskatning mest hensigtsmæssigt kan administreres. Da arbejdsgruppen endnu ikke har afgivet betænkning, forbeholder jeg mig at fremsætte ændringsforslag, når arbejdsgruppens betænkning foreligger.

Efter forslaget: trækkes skatterådene tilbage fra det direkte ligningsarbejde og skal alene varetage funktionen som klageorgan for ligningskommissionernes skatteansættelser. Der gives derved skatterådene mulighed for helt at koncentrere sig om klagefunktionen, og dette må forventes at skabe større tillid fra skatteydernes side til skatterådets afgørelser, ligesom det vil have en gavnlig virkning opefter til begrænsning af det betydelige klageantal, der nu belaster landsskatteretten. Sekretariatsbistand til skatterådene vil blive ydet af amtsskatteinspektorerne bortset fra København og Frederiksberg, og den kommunale sekretariatsordning, som en del skatteråd i dag benytter, bortfalder. En konsekvens af skatterådernes ændrede status bliver, at amtsskatterådene, der består af skatterådsformændene og amtsskatteinspektorerne i amtsskattekredsen, ophæves.

I København og på Frederiksberg er der i kon-